

Mary L. Derr

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Illustrert av Larry Winborg

*For et barn er oss født,
... og han kalles
under, rådgiver,
veldig Gud,
evig fader,
fredsfyrste.
(Esaias 9:6.)*

Far, hvor skal du?» spurte Georg.
«Til hertugen,» ble han fortalt.
«Kan jeg få bli med?»

«Nei,» sa faren strengt.

Georg visste at faren måtte adlydes. Men det var musikere hos hertugen, og Georg lengtet etter å høre dem spille. Faren sa at musikk var en tåpelig barnelek og ikke arbeid for menn. Georg måtte bli jurist og glemme musikken. Hans far visste ikke at Georg tilbragte mange timer med å øve i hemmelighet på et klavikord (forgjengeren for våre dagers piano).

Men Georg trengte å høre andre musikere spille, så han bestemte seg for å dra til hertugens slott i Weissenfels likevel. Det kunne ikke være så langt fra hans hjem i Halle. (Sachsen, Tyskland.)

Han så på faren da han klatret opp i vognen, og så da hesten begynte å trekke den nedover gaten, løp Georg bak vognen. Innen de kom til utkanten av landsbyen, hikstet Georg etter luft, og vognen begynte å kjøre forte-

re. Avstanden mellom Georg og vognen ble større, samme hvor fort han løp.

Plutselig stoppet vognen. Kusken klatret ned, løp bort til gutten, plukket ham opp og bar ham frem til vognen.

«Hva er det du prøver på?» skjente faren. «En syv år gammel gutt kan ikke løpe helt til Weissenfels. Jeg sa deg at du ikke kunne være med. Hvorfor var du ulydig mot meg? Du kan sette deg ved siden av kusken, men du vil få straff når vi kommer hjem.»

Da de gikk inn i slottet, hørte Georg musikk. Han fulgte lyden til et stort værelse hvor en mann spilte orgel. Gutten lyttet lykkelig til den siste tonen døde bort. «Kan jeg få lov å spille?» spurte han.

«Bare litt.»

Georg satte seg på orgelkrakken og begynte å spille. Han var henvørt over de vakre tonene som fylte rommet. Ikke før han hadde spilt den siste tonen, snakket mannen til ham.

«Hvem er du?» spurte mannen.

BARNESPALTEN September 1986

«Georg Friedrich Händel,» svarte han.

«Du spiller godt. Hvor gammel er du, og hvem er læreren din?»

«Jeg er syv år, men jeg har ikke noen lærer. Min far vil ikke at jeg skal bli musiker.»

Akkurat da kom Georgs far inn i rommet. «Jeg beklager, Deres nåde,» sa han til mannen, som viste seg å være hertugen, «hvis min sønn har forstyrret Dem.»

«Er De guttens far?» spurte hertugen. «Han forteller meg at han ikke har noen musikk lærer. Forstår De ikke at han er svært begavet? Få tak i en

musikk lærer til ham straks, og ta ham med til meg for å spille igjen.»

«Javel, Deres nåde,» sa Georgs far dymykt.

Da de kom hjem, ble Georg sendt til sengs som straff. Men allerede neste dag avtalte faren at organisten i den største kirken i Halle skulle undervise Georg, og han fikk lov til å forberede seg til et liv i musikk. Men Georg respekterte også sin fars ønske om at han skulle bli jurist, og han gjorde seg ferdig med det juridiske studium.

Georg Friedrich Händel ble født i Halle den 23. februar 1685. Han begynte sin karriere med å komponere

operaer. Hans operaer ble populære, og han var berømt i en alder av fem og tyve år. Han reiste til England, fikk engelsk statsborgerskap og tilbragte resten av sitt liv der med unntak av korte turer til Halle for å besøke sin mor.

Händels musikk skattes fremdeles idag. Han er berømt for sin utvikling av oratoriet, en bibelsk beretning fremført av et kor, solostemmer og et orkester. Hans best likte verk, *Messias*, forteller historien om Jesus. Det er skrevet så enkelt at det kan fremføres av amatørgrupper så vel som profesjonelle musikere. □

